

Rouwverwerking

Man, 54 jaar

Ruim achttien jaar geleden was ik werkzaam als vrachtwagenchauffeur. Tijdens het uitoefenen van mijn beroep, kreeg ik te maken met iemand die besloot om een einde te maken aan zijn leven. Deze persoon wachtte op een parkeerhaven tot op het moment dat een grote vrachtwagen, waar ik de chauffeur van was, in beeld kwam. Vervolgens kwam hij met zeer grote snelheid de weg op, om op een afstand van honderd meter zijn personenwagen naar links te bewegen met de bedoeling een frontale botsing te veroorzaken. Omdat ik in een reactie de vrachtwagen naar rechts haalde en de berm in stuurde raakte de personenwagen mijn linkervoorwiel. De combinatie van het in de berm geraken en de klap tegen mijn voorwiel deed de vrachtwagen kantelen. Met een snelheid van 80 km per uur schoof ik op de zijkant als een soort bulldozer weer de weg op met als gevolg een zeer zware botsing met de eerste de beste aankomende auto. In deze auto, een Citroën AX zaten drie zeer jonge mensen van 19, 20 en 21 jaar. Deze mensen hebben het alle drie niet overleefd. De beelden van deze mensen komen in tijden van het regelmatig onrustig slapen vrijwel altijd terug en zijn niet te vergelijken met de ergste horrorfilm. Mijn vriend, die met mij mee was, heeft zijn been moeten laten amputeren en zelf was mijn sleutelbeen gebroken en mijn schouder ontwricht. In de tijd van slecht weer ontstaat er pijn vanwege samentrekkingen van spieren. Ook mijn oor was door de midden gescheurd en daar is voor het bovenste gedeelte nauwelijks meer een gevoel waar te nemen. Na revalidatie van drie tot vier maanden moest ik weer aan het werk terwijl ik daar geestelijk helemaal niet klaar voor was. In de jaren daarna is een vorm van gewenning ontstaan aan de dagelijkse pijnen, zowel lichamelijk als geestelijk. Ik zag het als een soort van levensballast waar je maar aan moest wennen en vergeleken met het leed en de pijn die de familie van de drie overleden jongeren en het gemis van mijn vriend zijn been vielen mijn problemen allemaal wel mee.

In de jaren na het ongeluk is mijn maatschappelijke positie veranderd en ben ik met het bedrijf waar ik werkte meegegroeid. Ik werd hoofdkoper van dit bedrijf en we maakten een explosieve groei periode mee. In ons gezin ging eigenlijk alles goed en hadden wij de "normale" problemen van een doorsnee gezin. Wij hadden drie kinderen, die alle drie een vwo opleiding aan konden. Mijn oudste zoon ging na het behalen van zijn diploma naar de Hoge school Holland waar hij in het jaar 2000 afhaakte omdat hij liever uit ging. Mijn tweede kind, mijn dochter studeerde verder bij Schoevers, waar zij haar opleiding voltooide in 2000. Mijn derde kind, ook een dochter zat op de derde klas van het vwo in het jaar 2000. Kortom een doorsnee gezin met de perikelen van alledag. Toen kwam die Nieuwjaarsbrand. Ik zal hier de details van besparen, maar de gevolgen waren dat mijn dochter op 19 Juli 2001 overleed. De weg en de pijn zijn voor menselijke begrippen niet samen te vatten.

Langzamerhand raakte ik betrokken in medische processen en rouwverwerkingsprocessen die enorm veel energie vergden. De reacties van de mensen die schuld hadden aan de dood van mijn dochter waren mensonterend. De

strijd om vergoedingen en tegemoetkomingen, waarvan een kapitaal door spontane acties was verzameld, laaide heftig op en werkte door in mijn lichamelijke gesteldheid. Mijn bloeddruk steeg naar 110 onderdruk en 170 bovendruk. Mijn vrouw zag dat ik achteruit ging en per periode weigerden bepaalde organen. Concentratie ging weg. Gevoel ging uit mijn lichaam. Geen pijnprikkels meer. Plassen leverde problemen op. Maagzuur kwam regelmatig in de slokdarm en gaf een brandend gevoel. Hartkloppingen. Pijn in mijn hoofd. Kortom alles deed voor een langere of kortere periode pijn en/of functioneerde niet goed. Naast de huishoudelijke middeltjes, omdat ik niet graag naar een dokter ga, kreeg ik ook diverse medicijnen voorgeschreven van mijn huisarts. Ik kwam in een neerwaartse spiraal terecht en kreeg hier ook een slecht humeur van.

Tot ik op een bepaalde dag een telefoontje kreeg van mijn werkgever, die letterlijk zei: "E..., ik ben maar zo vrij geweest om een afspraak voor je te maken bij een acupuncturist. Jij doet dat toch niet, dus heb ik dat maar voor je gedaan. Jij moet morgenochtend om half tien in Zaandam wezen bij Sofyan. Wel vragen om Sofyan!". Ik was overrompeld en ook door het doorzetten van mijn vrouw ben ik maar naar Zaandam gegaan. Ik kwam binnen en dacht: "God, wat moet ik hier?" Ik pakte een blaadje en las iets over "Brain-abdominal" en ik begon dit interessant te vinden. Ik las door en herkende bepaalde zaken zonder dat ik ook maar een woord met Sofyan gesproken had.

Het inleidende gesprek met de klachtenuiteenzetting werd gevoerd en daarna volgde de behandeling. Overall waar een lichamelijke klacht zich openbaarde werden naalden in geprikt. Met de eerste behandeling leek dit heel eng voor mij, maar met vervolg behandelingen begon dit meer een routine te worden. Het wonder geschiedde. Per behandeling werden mijn lichaamsfuncties weer beter en beter. Op dit moment zijn nagenoeg alle pijntjes verdwenen en functioneer ik goed. Na de laatste behandeling had ik mijn "oude" krachten weer terug. Ik voel mij weer uitgerust en goed en mijn bloeddruk is zonder medicijnen weer op het niveau van voor de Nieuwjaarsramp. 75 onderdruk en 130 bovendruk. Mijn leeftijd is 54 jaar. Ben de afgelopen jaarwisseling voor de eerste keer weer uit geweest bij vrienden. Dit was een half jaar terug voor mij echt ondenkbaar.

Voor mij staat het nu wel degelijk vast dat lichamelijke pijnen en verkeerd functioneren van organen rechtstreeks te maken hebben met overbelasting van de hersenen. De combinatie van de oosterse en westerse medische wetenschap is volgens mij een zeer goede zaak met zeer goede eindresultaten. Niet alle lichamelijke problemen moeten met medicijnen opgelost worden. Ook het stimuleren en voortdurend activeren van zenuwbanen naar de probleemplaatsen in het lichaam heeft volgens mij wel degelijk een positieve invloed op een genezingsproces. Het heeft bij mij in ieder geval goed gewerkt.